

נרות

לה היה רגע מרגש. הזרקורים, המאירים את כיכר מלכיאשראל, למרגלות בניין העירייה של תל-אביב, כמו בזה אחר זה. בכיכר הענקית, החשוכה למחצה, התלו גדלקים הנרות. תחילה עשרות, אחר-כך מאות, אחר-כך אלפים, עד שכל הכיכר התמלאה היבהובים של נרות. רבבות אנשים ניצבו בין הנרות, כששירה אדירה פורצת מפיותיהם: "עושה שלום במרומיו — הוא יעשה שלום עלינו."

רק איש אחד היה מסוגל לעשות זאת — להדליק אלפי נרות ורבבות לבבות. הוא עמד על הבמה ודיבר אל חסידיה, בהתרגשות ובעברית משובשת: אייבי נתן במי

בשחורים לבוש שחורים, לעיניו ניו מישקפיים כהים, פניו כחושים אחרי צום של 30 יום, משקיף אייבי נתן לעבר הרבבות שנענו לקריאתו.

צרוך נרות

מחזיק בידיו אחד ממשתפי עצרת הרעבים לשלום של אייבי נתן, הנרות הגדולים חולקו לקהל חינום. בתמונה למטה נראה אייבי נתן יושב על כיסא הגלגלים שלו, המסייע לו לנוע בצומו, כשהוא מקשיב למופיעים.

המתפרעים "ביגין! ביגין!" צעקו ללא הרף ביריונים משתוללים, שהניפו את אות הבחירות של הליכוד, התרכזו למרגלות הבמה כדי להפריע למופיעים עליה. צריחותיהם לא הצליחו לגבור על קולות הרמקולים האדירים שמילאו את הכיכר כולה בצלילי פופ, להט מקשיב גם זוג הקשישים (בתמונה למטה).

טבו. אבל יותר משהצליח אייבי לבוש השחורים ומרכיב המשקפיים הכהים להלהיב את קהל, הלהיב הקהל את אייבי.

זה היה ביום השלושים לשביתת-הרעב שגזר אייבי על עצמו. שביתת-רעב בלתי מוגבלת בזמן. עד מוות, או עד שהממשלה תקבל החלטה למנוע התנחלויות נוספות בשטחים המוחזקים כדי לא לחבל במאמצי השלום. כחוש וחיוור, כשבכמה איברים בגופו נצפד עורו על הבשר המתדלדל, לא היה אייבי יכול להעריך איזו תהודה יש לשביתת-הרעב שלו.

מיזוג

עדות

הוא מקבל מאות מכתבי הזדהות נוגים עם ללב ועשרות טלפונים נרגשים בי יום. רובם מבקשים ממנו להפסיק את צומו ולא לסכן את חייו. אולם רק לשקרא ל"עצרת הרעבים לשלום", רחב ליבו. כשר החלו ראשוני הבאים מתכנסים בכיכר, היה עדיין אכול דאגה. "אולי לא יבואו רבים", ניסה לנחם את עצמו, "קשה להילחם בתוכניות הטלוויזיה". אבל קריאתו של

